

Милијана Балетић

Петак, 18. октобар 2024.

И(Л)И АМЕРИКА – И(Л)И БРИКС

Е, што ме у'ватио неиздрж – дочекат не могу док ми се не реши изборна дилема у „пријатељској“ Америци и док не видим ко ће све од позваних на самит БРИКС-а одустати – а ко имати петљу да оде...!

Не знам како је то изгледало оно пред Други светски рат, али ево ја свако јутро кад устанем прво се у'ватим оловке, прецртам тај дан на календару и пребројим колико их је још остало до америчких председничких избора! Нема теме која се започне а да се не заврши решењем – да сачекамо те тамоњихове изборе! Ови избори које ми остали у нашим државама имамо, ни примаћ су нам при овима у том рају од земље!

Сви се поубијасмо навијајући за једнога од два кандидата – Доналда Трампа, који представља Републиканце, и Камалу Харис испред Демократа, која је на по' трке заменила сенилног и још увек актуелног америчког председника Џоа Бајдена! Или једна или друга опција. Ништа компликовано. Нема ту треће или, не дај Боже, седам-осам! Овако је лакше за држат „под контролу“. Само што једноставније и примереније менталном склопу оних којима је изборна представа намењена! Знају како треба! Одавно су им меру узели!

Они ти, у тој двопартијској „демократији“ – фурају чисти минималистички фазон. Нема да се расипа енергија на сто страна – понудиш две варијанте, па – узми или остави! То ти је, да извине ови прозападни обожаваоци и фанатици, као у она најславнија доба чврстог комунизма – имаш црни капут са црним дугмадима и црни са сивим дугмадима – па бирај!

Е, и овде имамо тај „капут“, али – другачије упакован!

Ма, решено само тако! Уосталом, важно је да си убеђен да имаш избор и срећан што си толико битан да од тебе неко и нешто зависи! И, шта има, бре, народ да зановега и губи време у одабиру између „капута“ разних боја и кројева! Има ко мисли како да му га скроји?!

Дати плебсу на машту да он разглаба, наклапа и опредељује се између разних идеја, није да није без ризика! Може и да се осили, узјогуни, групише у више варијанти, раштрка по држави...! И, ето ти проблема! Ај' ти то сад све контролиши?! Таман посла да владари над „демократијом“ на то губе време, енергију и новце!

Те маштарије народа, прављења разноликости и груписања у разним партијама које иду од међусобних такмичења до међусобног убијања – искључиво се сеју и заливају мимо њихове куће! Нема „ућинковитије“ алатке од вишка демократије у туђим двориштима! Кад га они негде намераче некакав свој интерес – ту одма креће унутрашња „демократска разноликост“ до крвопролића и победе њихове опције! А онда – онда иде рушење непослушних и устоличење послушних, који се обавезно и свугде зову „демократска власт“ и који им држе стражу док пљачкају, газе народ, уводе свој систем и правила живота, прекрајају државу, отимају територију...!

Ове две опције које се тамо смењују, за нас су сведене данас на чисту математику – која ће од њих мање употребити силу над остатком планете! Има и оних држава којима је свеједно кога ће изабрати – не гине им батина!

Ево сам се и ја „бачила“ у жестоко навијање за Трампа! Убедили су и мене да ће нам – под овим републиканцем бити боље – што тешко да је био случај под свим републиканцима до сада! То цело „боље“ што би нас под њим чекало, јесте нада да неће покренути нове ратове и да ће зауставити старе, али не баш све, јер –љубимче Израел – Бајденово је сироче при Трамповој обожаваности!

Тако ти га ја дочекат не могу први уторак новембра када ће се ова светска дилема, заједно са мојом, решити!

Само да ми га дотле не убију! Досад су три пута покушавали, а неки који прецизно броје кажу да је било и четири пута! Оно што ме теши – очито да је супротни табор одлучио да то аматери обаве, како би изгледало као демократско право појединца на свој став и незадовољство! Куд ћеш боље – ем „демократија“ на првом месту, ем организатор невин!

Сад, ако га и изаберу, није му гаранција да га, тек тада, неће ликвидирати! Мада, то није исто! Убити председничког кандидата, и убити председника „демократске“ Америке – драстична је разлика у церемонији сахране!!!

Кумим те, Трампе, издржи! Ако ништа друго, оно због спектакла! Изем ти Америку без „холивуда“!

Истине ради – није ту ова моја „опчињеност“ Трампом само због рата и мира – има он и „по ђе који“ од тих животних ставова који су још увек нормални – па ми у тој свеукупној ненормалности којом нас отуд убијају и присиљавају на прихватање – он дође к'о анђеол!

Јер, кад га они отуд, пријатељу, пропишу и нареду шта има да се прогласи и поштује за „нормално“ – и да те наглавачке поставе, има да ћутиш, аплаудираш и „уживаш“?! Ту ти је најбоље да добровољно будеш у „тренду“, иначе си га завршио! Куд ти аматер у борбу са мајсторима! А, не да имају рецепт да те сколоврче и гурну у своје коло – ако је ико мајстор наопакога – они су!

Ево смо ми „урађени“ толико да смо дошли дотле да цркосмо не би ли нас прихватили! Дан-ноћ радимо, с ногу падосмо како би испунили све услове и додворили им се да нас у своје кружооке приме, од пројекта им ЕУропе, па ћерај даље до у све оргије које су смислили?!

И, не да нам иде, него оно – баш! Како трепнем – Америка ми је све ближа и ближа?! Не само у срцу државе на КосМету, где је угазила војном чизмом, отела и поклонила Шиптарима и сад стражари до зуба наоружана и утерује нам страх – писнут не смемо да је то наше?! Нема где нам се нису уселили да нас „саветују“ и то канцеларија уз државну нам канцеларију – од Генералштаба па надаље?!

У овом остатку Србије размахали смо се и у бизнису с њима! Наћ не можеш где их нема?! Што видно и огољено, што као власници капитала прикривени под фирмом неке друге државе?! Не смета нам ни то што је све што су до сада уложили – мање од пола милијарде долара?! Нису они луди да се испрсе с новцима! Али – граде путеве, покуповали су изворе воде, флаширају је, сока у Србији нема кога нам они нису зготовили, и све што произведемо, да није њихових лименки које нам овде праве да то спакујемо – могли би бачит! Све би нам се без њих „покварило“?! И кад предахнеш уз цигару из Дуванске индустрије Ниш – чисто да знаш да су ти то они омогућили?!

Њихова је била и железара Смедерево све док задњу пушку, тенк, производне линије из фабрика, железничке шине, вагоне... – нису претопили и – отишли!

Ушли су нам и у трговину са некретнинама! Граде по Србији и у Београд на води су се запљунули...!

А, тек у банкарски систем?! Америчка развојна финансијска корпорација (ДФЦ) је 2022. „упала“ уговором у 4 банке у Србији! Додуше, ни те 4 нису наше!

А, ТЕЛЕКОМ(?!) – и тамо смо их пустили!

Ево сад, само што плотунима прославили нисмо и овај њихов улазак у енергетику Србије?! Мојој срећи караја није било кад сам прочитала ту радосну вест да им је наш шеф дипломатије Марко Ђурић отишао на ноге у Вашингтон, како би 18. септембра са њиховим подсекретаром за енергетику Хозеом Фернадезом ставио потпис на споразум – о стратешкој сарадњи у тој области – и америчким компанијама широм отворио врата српске енергетике?!

Колико је Америма ово „небитно“ – Фернандез је пристигао и у Београд да се лично сретне и са председником Србије Вучићем и 16. октобра потврди – ову стратешку сарадњу – коначним потписом!

Ту ти мене Хозе јако обрадова, појашњавајући суштину – да ће ово „Србији помоћи у диверсификацији“ – што би се у преводу рекло – да се у енергетици не зависи само од оних извора који нису амерички!

Колико је лакше је све за појмит кад си већ однекуд упознат са материјом, као што је та диверсификација или ти више извора и могућности, са којом смо се већ срели у ЕУропејској пракси, када је цела ЕУропа процветала имајући ту „алтернативу“ и – могла мирно да „казни“ Русију, уведе јој санкције и откаже њен гас!

Међутим, од Ђурића смо чули да ово није сад и одједном – на овоме се „радило више година“!

А, КосМет (?!) – опростите ми што га, с неба па у ребра, из невезаног убацах овде!!! Колико видим – КосМет по старом?! Хапсе, пребијају, пљачкају, тамнице, суде, истерују из институција, отимају, прогоне, утерују страх...! Пита ли их ко шта о КосМету, у тих „више година рада“ око енергетике (?!) – или морамо за то имати разумевања да Америци не повредимо тај племенити осећај шиптарскога заштитника?! Изгледа да се Америка мора чувати од питања која јој не одговарају?! Просто – није умесно од њих очекивати, или не дај Боже тражити да нам наша права тамо заштити – кад је за њу „Косова“ држава коју чува од неразумних Срба, што тврде да је њихово!

Уосталом – ако за КосМет треба некога потегнути – то је Русија?! Логично?! Кад већ и тврди да је српско и бори се да српско буде – нека га она и чува – да ми с њим не замајавамо овај бизнис са Америком који нам се захуктава!

Уместо што и помишљамо да би Америку требало и питати да нам заштити КосМет – боље би нам било да се ми позабавимо Нафтном индустријом Србије (НИС) – јединим бизнисом који нам је још са Русијом остао?! Није разумно иритирати западњаке са НИС-ом – сад кад нам је овако са њима „крнуло“?!

Нема више Русије да је овде видимо – од градње пруга до њихових борбених авиона – снашли смо се тамо где треба?! Али – није довољно! Нема дана кад се НИС – тај грех направљен према нашим западним „пријатељима“ – Србији на нос не натрља?! Довољно је само кад је потпуно?! Сећате ли се онога празнога Милошевићевога папира којег је '90-тих дао Ричарду Холбруку, тадашњем америчком гаулајтеру над нама, и рекао му да напише шта све Србија треба да уради, а одговор је био да нема коначног списка и да увек треба да уради оно што се од ње тражи?!

И – не да ме је ухватио неиздрж откад се овај самит БРИКС-а примиче – дочекат не могу! Пре неки дан је и секретар за медије Владимира Путина Дмитриј Песков рекао да Русија зна да „колективни Запад на све начине врши притисак како би што више позваних држава спречио да самиту присуствују“ – па, где им притисак успе – успе!

Знам – није лако! Али, жива нисам док не видим – 'оће ли председник Србије Александар Вучић имати кад – да у овој свеукупној опседнутости „пријатељском“ Америком и западњацима – оде на самит БРИКС-а, који се од 22. до 25. октобра одржава у Русији?! А, на који га је – још у априлу – руски председник Владимир Путин – лично позвао!!!